

פרשת כי תשא

ציות לדעת תורה

פרשת העגל, היא אחת המעשיות שנעשו בהסטוריה של עם ישראל ואשר פוקד את העם הקדוש לכל אורך הימים אז מיני ועד עתה מעט מעט, וכמ ש" ביום פקדי וכו' ...

ומה היה ענין העגל? אלא נאמר " וירא העם כי בושש משה לרדת מן ההר ויקהל העם" וכו'... " קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו". ידעו העם כי לידע רצון האל יתברך אי אפשר אלא י"ע ציווי ' ה של שעל יד י מצוותיו וחוקיו - עושים רצונו. וכן על יד י החכמים אשר יודעים רצונו יתברך ומלמדים דעת את, העם וזה היה משה רבינו, וכאשר בושש לרדת מן ההר, עמדו תמהים מי ילך לפנינו , ורצו " לעשות" חכם ומלמד יפל ע דעתם . הם ובזה היה הקלקול .

למשל אדם יאמר אני אתפלל חמשה תפילות במקום שלושה תפילות, אבל אתפלל אותם ביחיד ולא בציבור. לכאורה הוא מעלה בקודש. אבל בודאי כל עם "ההוספות" שלו, זה אין רצון האל. ומי אמר? חכם נוי אמרו וקבעו מספר התפילות. והיכן, וכיצד או, אדם יאמר למה יהיו תפילין מעור בהמה פשוטה. אקח התפילין ואעשה אותם מכיסוי של זהב. לכאורה יפה ומעלה בקודש. אכן זה אין אלא דרך החיצונים הרשעים (ש"כמ במגילה ,:) כד ומדוע כי , משה רבינו קיבל איך וכיצד , וכך מסר . לנו משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע וכו' עד כנסת הגדולה כל כ"וא. הממציא " חידושים" מעצמו בלי לקבל " דעת תורה" זה הרי מעשה העגל. אלא המעלה היא לקבל דעת תורה מה החכם אומר מה החכם מדגיש. מה נאמר להלכה ומה. לא אשריהם ישראל שיש להם הדבר היקר:"אמונת חכמים

מקור: הרב אלעזר רז שליט"א